

ligt Skridt videre — hvad jeg egentlig foreløbig er mest tilbøjelig til, da det forekommer mig at være det Naturligste — nemlig gaa der-til, at enhver Overøvrighedskreds, hvori der er et tilstrækkeligt Antal Beboere til en ny Valgkreds, fik en ny Valgkreds, saa vilde man dog ikke komme højere op end til 116; det vil altsaa sige til 7 Medlemmer flere end det Antal, som vilde være en Følge af Lovforslaget med en enkelt Forandring, jeg allerede har tilladt mig at betegne som passende, hvilket jeg ogsaa haaber at have godtgjort. Dette Standpunkt — en Forøgelse til 116 Medlemmer — forekommer mig at være det Rigtigste, thi derved vilde man tage et betydeligt Hensyn til de Grundsetninger, paa hvilke Ministeriet har bygget Lovforslaget, og som jeg i og for sig anerkjender, og derved vilde den bestaaende Ordning kunne vedblive at bestaa i de fleste Punkter. Man vilde ganske sikkert derved komme til at røre ved flere Amter, end Regjeringens Lovforslag rører ved, men det er dog ikke saa ganske overordentlig mange flere Amter, som man vilde komme til at røre ved, nemlig kun fem Amter foruden de tre Amter, som Ministeriet rører ved. Man vilde da komme til at maatte give Maribo Amt een Valgkreds mere, Odense Amt een, Aalborg Amt een, Sjælland Amt een og Randers Amt een Valgkreds mere. De to andre Valgkredse vilde fremkomme derved, at Kjøbenhavns Amt efter denne Grundsetning maatte faae een Valgkreds mere end foreslaaet, og Kjøbenhavns By een Valgkreds mere end foreslaaet. Derved vilde vi komme til 7 Valgkredse, som efter min Opfattelse vilde være det Antal, man nærmest maatte komme til udover de 109, nemlig Ministeriets 108 plus 1 til i Aarhus Amt. Alle de andre Amter kunde man saa, indtil man atter efter en Række af Aar kom til at omordne Valgkredse nye lade staa. Man kunde ogsaa opstille et andet Princip, men det synes jeg, ikke er saa godt, nemlig en Inddeling efter den geografiske Betyggenhed i Sjælland, Sjælland, Fyn og Lolland-Falster osv., og man kunde da ud fra dette Princip opstille den samme Fordring. Grunden til, at jeg ikke synes, at denne Inddeling er saa retsærdig, er, at den ikke er saa ligelig som den anden Inddeling i Overøvrighedskredse, og dertil kommer, at denne sidste overhovedet er en Inddeling af Landet, som næsten altid ellers følges, og som det ogsaa er naturligt at bevare, da Ingen vil blive præget derved. Men, hvis man vilde gaa den anden Vej og altsaa, saasnart en Landsdel havde et Overskud, give den et dertil svarende Antal Kredse til, saa vilde man komme til et større Antal, nemlig 123. Jeg for mit Vedkommende staar principielt altsaa paa det Standpunkt, at man skulde gaa den af mig omtalte Vej og lægge Overøvrighedskredsene til Grund, hvorved vi naae til et Medlemsantal af 116, og mit subsidiaire Standpunkt er det at blive ved Regje-

ringens Forslag med et Tilleg af 1 Valgkreds mere i Aarhus Amt, nemlig for gamle Standerborg Amt.

Lh. Røttelien: Det fremgaar af Motiverne og ogsaa af den høitærede Ministers Bemærkninger, at Folkethinget har været noget vaklende i denne Sag. Det er i Overensstemmelse med de faktiskste Forhold, det er jo givet, idet det første Udvalg, der blev nedsat i 1871, kom til et noget andet Resultat end det senere Udvalg, eller rettere det senere Udvalg kom til et noget andet Resultat end Udvalget i 1871. Men har Repræsentationen været vaklende, har Regjeringen været det i ikke mindre Maade. Første Gang, da der blev forelagt Lovforslag om denne Sag af da-værende Indenrigsminister Fønnesbæch, gik man ud paa ikke alene en betydelig Forøgelse af 12 Folkethingskredse, men ogsaa paa en hel Omlægning. Den anden Gang fastholdt man Omlægningen, ialtsald til dels, med en mindre Forøgelse af jeg tror 4 nye Valgkredse. Tredie Gang, da den ærede nuværende Indenrigsminister forelægger Lovforslaget, holder man sig alene til Forøgelsen, men er dog gaaet lidt højere, nemlig til 6. Det kan altsaa ikke alene siges, at Repræsentationen har været vaklende, men ogsaa at Ministeriet har været det i ikke mindre Grad. Det ligger sagten deri, at man fra forskjellig Side med Rette eller Urette har nogen Afsty for at gaa til en betydelig Forøgelse af Antallet af Folkethingsmedlemmer. Da vi sidste Gang forhandlede et lignende Lovforslag heri Thinget, vare vi midt i en kritisk Periode, om jeg saa maa sige, paa en Tid, hvor man paa en Maade stillede forskjellige Grundlovsparagrafer op imod hinanden, og da § 32 var den Paragraf, som Regjeringen, om jeg saa maa udtrykke mig, særlig dengang havde udsøgt til sin Røstebægge, blev det næsten betragtet som en større eller mindre Grad af Grundlovsstrøffab, hvorledes man stillede sig til denne Paragraf. Denne Gang er Forholdet noget anderledes, vi leve under roligere Forhold, der eksisterer ikke mere noget Flertal, som jeg forresten beklager, men det er nu engang saa, og vi ere altsaa komne ind i roligere Forhold. Jeg antager derfor, at denne Sag fra alle Sider vil blive betragtet som egentlig værende upolitisk. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad) bemærkede forleden Dag, at det snart skulde vise sig, hvorvidt dette Thing vilde have den samme Omhyggelighed for Kjøbenhavn, naar vi kom til at forhandle en anden vigtig Sag, og han tænkte vist derved paa Forøgelsen af Folkethingsvalgkredse, som for Loven om Borgerrepræsentanter. Der er vist ingen Tvivl om, at dette Thing vil vise Omhyggelighed for Kjøbenhavn, hvorfor ikke? Det er jo Hovedstaden, og har som saadan en stor Betydning for Landet i det Hele, saa man kan være overbevist om, at